

Beden Eğitimi ve Sağlık: Yeni Bir Küresel Görüş Birliği

Görüş Birliği Raporu

¹Christopher R. EDGINTON, ²Ming-kai CHIN, ³Gıyasettin DEMİRHAN

¹Kuzey Iowa Üniversitesi Sağlık, Beden Eğitimi ve Rekreasyon Bölümü, Cedar Falls, Iowa, ABD

²HOPSports, Inc., Uluslararası İlişkiler ve Araştırma Asbaşkanı, Valencia, California, ABD

³Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu, Ankara, Türkiye

ÖZ

Dünya çapında, beden eğitimi programlarının yeniden değerlendirilmesi gerekir. Değişen bir dünyada yaşadığımızdan, yeni pedagoji formlarının incelenmesi, teknoloji kullanımı ve beden eğitimi öğretmenlerini hazırlamak için yeni yöntemlerin incelenmesi gerekir. Beden Eğitimi Pedagojisi 2010 Küresel Toplantısı (GoFPEP 2010), davet esasına göre, 30 ülkeden 64 üniversite, enstitü ve okulu temsil eden 70'den fazla ünlü eğitimciyi, profesyonelleri, yöneticileri, iş adamlarını ve politikacıları bir araya getirdi. GoFPEP 2010'un birincil amacı 21. yy da Sağlık ve Beden Eğitimi Pedagojisi başlıklı küresel bir uzlaşma beyanına işçilik etmektir. Asıl tavsiyeler, sağlıklı bir yaşam tarzına odaklanmayı, öğrenci merkezli öğrenmeye teşvik etmeyi, bilgiyi iletmeyi, 21. yy beden okuryazarlığı ile öğrenenler tarafından gerek duyulan yetenekleri ve eğilimleri, sosyal adalet gibi programların teşvik edilmesini; teknoloji kullanarak değerlendirme stratejilerinin yeniden kavramsallaştırılmasını ve paydaşların çeşitliliğini birbirine bağlamayı içeriyordu. Görüş birliği raporu, sağlık ve beden eğitiminin entegrasyonuna, en iyi uygulamaların teşvik edilmesine, ortaklıkların kurulmasına, farklı şartla-

ABSTRACT

Worldwide, physical education programs need to be rethought. As we live in an ever-changing world, the examination of new forms of pedagogy, use of technology and new methods for preparing physical education teachers need to be examined. Global Forum for Physical Education Pedagogy 2010 (GoFPEP 2010) drew together, on an invitation basis, more than 70 renowned educators, professionals, administrators, business leaders and policy makers from 30 countries, representing 64 universities, institutions and schools. The primary purpose of GoFPEP 2010 was the crafting of a global consensus statement entitled Health and Physical Education Pedagogy in the 21st Century. Major recommendations include focusing on healthy active lifestyles, promoting student centered learning, advancing knowledge, skills and dispositions required by 21st Century learners with physical literacy, promoting programs as models of social justice; re-conceptualizing assessment strategies using technology and engaging a multiplicity of stakeholders. The consensus statement calls for inte-

ra duyarlılık geliştirmeye, güvenilirliği teşvik etmek için kazanma stratejilerine ve pratik ile teoriyi birbirine bağlamaya çağrıda bulunuyor.

grating health and physical education, promoting best practice, building partnerships, developing sensitivity to diverse conditions, gaining strategies to promote accountability and linking practice to theory.

Anahtar Kelimeler

GoFPEP 2010, Pedagoji, Teknoloji

Key Words

GogPEP 2010, Pedagogy, Technology

GİRİŞ

Geçen 40 yıllık süreçte geleneksel beceri temelli beden eğitiminden sağlık temelli fiziksel uygunluk ve yaşam boyu fiziksel aktiviteye doğru anlamlı bir değişim meydana gelmiştir (Bocarro ve diğerleri, 2008; Jeco ve diğerleri, 2009; McKenzie ve Khan, 2008). Bununla birlikte, dünyanın her yanında, ilköğretim ve ortaöğretim programlarında beden eğitimi programları azaltılmakta, en aza indirgenmekte ya da tamamen ortadan kaldırılmaktadır (Hardman ve Marshall, 2009; Puhse ve Gerber, 2005). Kısacası, bütün dünyada beden eğitimi programlarının değeri gittikçe artan oranda gözden geçirilmekte ve sınılanmaktadır.

Uzun dönemdeki artan izlenebilirlik sürecinde, bireylerin gelişiminde beden eğitiminin önemini göstermek için gerekli etkili ölçmelerin azalması mesleğin geleceğini ciddi tartışma konusu yapmıştır (Lund ve Kirk, 2010). Eğer beden eğitimi temel okul programının bir parçası olarak saygın bir şekilde yer almaya devam edecekse, beden eğitiminin yararları ve çıktılarının, eleştirel düşünme, problem çözme, çevik ve kabul edilebilir işlerlik becerisi, bilgi analizi becerisi, etkili iletişim ve yenilik getirme becerisi gibi 21. yüzyılın temel öğrenme alanları ile başının kurulması temel bir gerekliliktir (Bailey, 2006). Eğer, gerçekten, beden eğitimi bunlar gibi temel alanlarla bağlantılı hale getirilebilirse, önemi bütünüyle benimsenecektir. Peki beden eğitiminin okuma, yazma ve matematik gibi yaşam boyu iş becerileri için gerekli temel alanlar kadar önemli olduğunu gösterebilir miyiz?

İyi izlenebilirlik için çok etkili ölçme kılavuzu geliştirmenin bir ihtiyaç olduğu açıktır. Beden eğitimi programları öyle veriler üretmeli ki bu veriler programa müdahaleler de mesleki çabaların izlenebilirliğini çok iyi yapabilsin. Beden eğitiminde iz-

lenebilirlik eksikliği bir toplumun sağlığını koruma sisteminin bir parçası olan bu programları durdurabilir. Beden eğitiminin etkisini ölçmenin yolları ve performans standartları ihtiyacı belirgindir. Eğitim dünyasının yükselen standardında, öğrencilere temel yeterliklerini gösterme olanağı veren beden eğitimi programları için bu ihtiyaç önemlidir. Sadece okuma, matematik ve fen gibi temel becerilerin geliştirilmesi ihtiyacını değil, beden eğitimi programlarının da gerekliliğini haklı çıkarma ihtiyacı vardır. Fakat bir yandan da, beden eğitimi öğretmeninden sağlıklı etkin bir yaşam tarzını gerçekleştirmek için becerilerin geliştirilmesinde öğrencinin yeterlik göstermesi için üst düzeyde istekte bulunulmaktadır.

Özellikle çocuk ve gençler arasında, obezite ve fazla kilolu olmak tüm dünyada temel bir sağlık problemi olduğu bir zamanda yaşıyoruz (International Obesity Task Force, 2009; World Health Organization, 2010). Çok iyi belgelenmiştir ki çocuklukta geliştirilen örüntüler yetişkin yaşamına taşınır (Freedman ve diğerleri, 2007). Çocuk ve gençler arasında obezitenin salgın hastalık şeklinde ortaya çıkması gelecekteki yetişkin topluluğu için kaygı vericidir. Mücadeleye davet etmek karmaşıktır ve problemi çözmek için bütüne ait ve çoklu alanlar mantığıyla düşünme gerekir. Sağlık, serbest zaman ve beden eğitimi çalışanları, problemin çözümü için gerekli stratejilerin formüle edilmesinde kilit role sahiptirler. Burada pedagojinin yeni formlarının kullanılması, etkili bir tarz içinde beden eğitimi ve sağlık programlarının bütünleştirilmesi, sağlıklı ve etkin yaşam tarzının desteklenmesi, beden eğitimi öğretiminde teknolojinin kullanımı, okul temelli etkinliklerle okul dışı programlar arasında bağ kurulması ve beden eğitimi öğretmenlerinin yetiştirilmelerinin gözden geçirilmesi

bir gereksinimdir (Edginton ve diğerleri, 2011).

Bu bağlamda Türkiye'deki durumun da dünyadakinden farklı olduğu söylenemez. Hareketsizlik, düzensiz beslenme ve şişmanlığın yaygınlaşması sorun olarak devam etmektedir. Örneğin, Türkiye Ulusal Hastalık Yükü ve Maliyet-Etkililik Raporuna (2004, s.119) göre bulaşıcı olmayan hastalıkların başında kalp damar sistemi hastalıkları, solunum sistemi hastalıkları, sindirim sistemi hastalıkları ve beslenme yetersizliğine bağlı ortaya çıkan hastalıklar yer almaktadır (s.85). Yine bu araştırmada elde edilen bulgulara göre varılan sonuç anlamlıdır:

"Örneğin kişilerin eğitim durumu, meslekleri ve gelirleri sigara içme durumlarını etkileyebilir veya fiziksel aktivite yapma alışkanlığı ve derecesi ya da beslenme alışkanlıkları kardiyovasküler hastalıklar için önemli risk faktörleridir. Vücut kitle indekslerinin, kan basıncı veya kolesterol düzeylerinin altında yatan ara nedenleri olabilir"

T.C. Sağlık Bakanlığı Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü taslağına (2008) göre düzenli fiziksel aktivitenin sağlıklı yaşam tarzının temel unsuru olduğu bilinmekte, fiziksel aktivitesi artmış bir toplumun sağlık harcamalarının çok ciddi düzeyde azaldığı ve ülke ekonomisine çok büyük katkısının olacağı kabul edilmektedir. Diğer yandan, okullarda etkili beden eğitimi dersi işlenememiş, daha çok çok geleneksel spor dalları etkisinde yürütülmüştür (Koca, Attencio and Demirhan, 2009). İki bin altı yılında ilköğretim (MEB, 2007), 2010 yılında lise ders programları (MEB-TTK, 2011) standart temelli olarak değiştirilmiş ve sağlıkla ilişkili fiziksel uygunluk alt öğrenme alanı olarak ders programına eklenmiştir. Bu süreçte öğretmen yetiştirme programında da değişiklikler yapılmış ancak okul programları ile öğretmen yetiştirme programları arasında istenilen düzeyde bir birliktelik sağlanamamıştır. Bu nedenle ülkemizdeki durumun küresel sorunlarla benzer olduğu söylenebilir. Bu krizi aşma yollarından bazıları, yerel özellikleri yadsımadan evrensel gelişmeleri takip etmek ve alanın durumunu iyileştirmek için öğretim programını ve uygulamaları dinamik hale getirmek ve problemin çözümü için yeni stratejiler geliştirmektir.

Gerçeği söylemek gerekirse, zor ve karmaşık girişimler, problemler ve çıkışlar; dünyanın her tarafından gelen çoklu görüşleri, işlemleri, stratejileri, başarılı yöntemleri ve küresel bakışları gerektirir. Bu bağlamda, Beden Eğitimi Pedagojisi Üzerine Küresel Forum 2010 (GoFPEP 2010) beden eğitimi öğretmeni yetiştirmenin yanında beden eğitimi ve sağlık pedagojisini yeniden yapılandırma, iyileştirme ve yeniden düşünme yollarını keşfetmek için düzenlenmiştir.

Beden Eğitimi Pedagojisi Üzerine Küresel Forum 2010 (GoFPEP 2010)

Pedagojinin yeni biçimlerini incelemek için düzenlenen GoFPEP 2010'da sağlık ve beden eğitimi dersinde teknolojinin kullanımı, kuramla uygulama arasında bağ kurmanın yolları ile alanın geleceğinin tasarımı ve yeniden şekillendirilmesinde bir yol olarak toplum yaşamında bağlamsal-temel eğitimi içinde yer almasındaki önemi tartışıldı ve araştırıldı. GoFPEP 2010 toplantısında birçok temel boyut ortaya çıkarıldı. Bunlar;

1. Kritik tema ve konular üzerindeki destekleyici uluslararası tartışma ve diyaloglarla beden eğitimi ve sağlık pedagojisinin yeniden düzenlenmesi,
2. İzlenebilirliği yüksek sağlık ve beden eğitimi öğretmeni yetiştirmek için yeni bir pedagoji modelinin keşfedilmesi, toplum yaşamının inşası, uygulamanın geliştirilmesi ve uygulama etkinliklerinde yansıtıcı düşünmenin kullanımının işe koşulması,
3. Toplum yaşamına taşınan okul temelli sağlık ve beden eğitimi programlarının genişletilmesinin incelenmesi,
4. Sağlık ve beden eğitiminin öğretiminde teknoloji uygulamalarının gözden geçirilmesi,
5. Ticari kuruluşlar, sivil toplum örgütleri, üniversite, toplum ve okul arasındaki ortaklığın kurulmasının geliştirilmesi,
6. Yaşam boyu etkinlik için bir strateji olarak beden eğitimi ve sağlık arasındaki ilişkinin yeniden düşünülmesi,
7. Alanın gelişimine ilişkin ileriye dönük düşüncelerin kapçılanmasıdır.

GoFPEP 2010; eğitimciler, sağlık çalışanları, yöneticiler, politika yapıcılar ve vatandaşlar için beden eğitimi pedagojisinin geleceğini tartışma fırsatı yaratmada dinamik bir program tasarımı içinde uluslararası sesleri davet etmiştir. Forum, bütün dünyadan meslek uzmanlarına, eğitime birlikte önderlik etme ve mesleki gelişim için özgün olanaklar sağlamıştır. GoFPEP 2010'a 25 ülkeden 64 üniversite, enstitü ve okulu temsilen 70 davetli delege katılmıştır. Delegeler; tartışma grupları, çalıştaylar, davetli sunumlar ve ana konuşmacılar olarak yoğun bir biçimde iki günden daha fazla bir sürede birlikte olmuşlardır.

GoFPEP'un ana amacı, 21. yüzyılda Beden Eğitimi ve Sağlık Pedagojisi'nin teması üzerine odaklanarak bir görüş birliği sağlamaktır. Konuyla ilgili olarak daha önce de bazı çalışmalar yapılmıştır. Bu bağlamda toplantı sonunda hazırlanan "Görüş Birliği Raporu" daha önce yapılan toplantılarda ortaya çıkan bazı görüşlerden de yararlanılarak oluşturulmuştur. Bu çalışmalar; UNESCO tarafından 1978 yılında Paris'te yapılan Uluslararası Beden Eğitimi ve Spor Konferansında (UNESCO, 1978) sağlanan Birinci Görüş Birliği, 1999 yılındaki Birinci Beden Eğitimi Dünya Zirvesi'nde kabul edilen Hükümetler için Berlin Gündemi (ICSSPE, 1999) ve 2005 yılında İsviçre'deki Beden Eğitimi için Magglingen Taahhütü (ICSSPE, 2005)'dür. GoFPEP 2010'un özgünlüğü, gerçek toplum ve okul çevresinde derinlemesine gerçekleştirilmesidir. Bu durum gerçek okul ve okul zamanı içerisinde tartışma ve diyalog yaratmış, problemler ve çözüm önerileri ve yeni yaklaşımların iyi bir gerçek analizi için fırsat sağlamıştır.

GoFPEP 2010'a katılan her delegeden, toplantıdan önce, öneriler içeren poster sunumu rica edilmiştir. Öneriler aşağıdaki alanları kapsamıştır:

1. İlköğretim, ortaöğretim ve sonrasındaki sağlık ve beden eğitimi öğretiminde yenilikçi stratejiler.
2. Beden eğitimi ve sağlık öğretmenlerinin yetiştirilmesinde yenilikçi yaklaşımlar.
3. Delegelerin kendileri için en önemli gördükleri ve GoFPEP 2010 Görüş Birliği için kullanılabilecek üç ile beş arasındaki öneriler.

Tartışma grupları ve poster sunumları Qualrus Qualitative Analysis Software Package kullanılarak analiz edilmiştir. Sırasıyla, dokümanın sonuç taslağında iz bırakan temalar bunlardır.

GoFPEP 2010 Görüş Birliği beden eğitimi öğretmeni yetiştirme ve beden eğitimi pedagojisinin geliştirilmesi üzerine odaklanan çok yönlü öneriler sağlamıştır. Önerilerde, sağlıklı etkin yaşam tarzının önemi, beden eğitimi ve sağlığın bütünleştirilmesi iyi uygulamaların desteklenmesi, fiziksel kültür etrafındaki beceri ve bilgilerin iletilmesi, öğretmen ve öğrencilerin değerlendirilmesi ve toplumdaki paydaşların önemi vurgulanmıştır. Görüş Birliği'nin özünde, bireysel iyilik hali ve sağlığın sürdürülmesi ve geliştirilmesine çağrıda bulunulmuştur. Öğrenciler, beden eğitimciler, sağlık ve serbest zaman çalışanları, politika yapanlara, vatandaşlara ve iş dünyası önderlerine dünyada çocuklar ve gençler arasındaki hızla yükselen obezite ve fazla kilolu olmaya karşı önlem alınması konusunda çaba göstermeleri çağrısında bulunulmuştur. Çağrı aşağıda yer aldığı gibidir.

Beden Eğitimi Pedagojisi 2010 Küresel Toplantısı

21. Yüzyılda Beden Eğitimi ve Sağlık Pedagojisi GÖRÜŞ BİRLİĞİ RAPORU

21. Yüzyılda beden eğitimi programları, öğrencileri obezite yaygınlığının ve aşırı kilolu bireylerin giderek belirgin hale geldiği sürekli değişen dünyada yaşayabilecekleri şekilde hazırlanabilir, motive edebilir ve onlara ilham verebilir. Giderek artan küreselleşme, bilgi patlaması ve demografik özelliklerdeki değişim, 21. yüzyılda yaşamak, çalışmak ve oyun oynamak için gerekli olan bilgi, beceri ve eğilimler üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Bu da çocuk ve gençlerin; (1) eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini kazanmalarını, (2) çevre koşullarına uyum sağlamlarını (3) bilgiyi etkili biçimde analiz etmelerini, (4) sözlü ve yazılı olarak farklı şekillerde iletişim kurmalarını, (5) düşünürken merak, hayal gücü (imgelem) ve yaratıcılık özelliklerini daha çok yansıtmalarını, (6) sağlıklı aktif bir yaşam tarzı geliştirmelerini gerektirmektedir.

Beden eğitimi öğretmen yetiştirme programlarının yanı sıra, beden eğitimi programlarının da dünya çapında yeniden düşünülmesi ve yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

GoFPEP 2010, 30 ülkeden, 64 farklı üniversite, okul, sivil toplum kuruluşu ve profesyonel kuruluşları temsil eden 70 davetli temsilciyi kapsamaktadır. Kuzey Iowa Üniversitesi (ABD) ve Grundy Merkezi ile Iowa (ABD) Devlet Okulları'nın ev sahipliğinde düzenlenen Beden Eğitimi Pedagojisi 2010 Küresel Toplantısı'nda (GoFPEP 2010) şu konular ele alınmıştır:

- 1) Beden eğitimi öğretmenlerini yetiştirmede yeni bir pedagoji (eğitbilim).
- 2) Beden eğitimi öğretiminde teknoloji kullanımı.
- 3) Okul, üniversite, toplum ve kurumlar arası ortaklıkların geliştirilmesi.

21. yüzyılda Sağlık ve Beden Eğitimi Pedagojisi (Eğitbilimi) *Görüş Birliği Raporu*; bireylerin sağlık ve iyilik (refah?) durumlarını devam ettirmek ve geliştirmek için gösterilen çabaları teşvik eden programları desteklemeleri amacıyla öğrencileri, beden eğitimcileri, sağlık ve serbest zaman uzmanlarını, hükümet yetkilileri ve milletvekillerini, vatandaşları, iş dünyası ve sanayi liderlerini, eyleme çağırılmaktadır:

Beden Eğitimi Pedagojisi (Eğitbilimi)

- Çocuklar ve gençler için sağlıklı aktif yaşam biçimleri geliştirmek amacıyla içerik ve yöntemlere odaklanmak: Bu durum, beceri gelişimi, fiziksel uygunluk, sağlık, beslenme ve serbest zaman planlamasının bütünleştirilmesini gerektirir.
- Aktif öğrenci merkezli öğrenmeyi desteklemek ve bireylerin öz-yönlendirmeli biçimde (kendi kendine) yaşam boyu fiziksel aktiviteye katılabilmelerinde gerekli olan yaşam becerilerini kazanmaları için beden eğitimi öğretim programını yeniden tasarlamak.
- Okul içi ve okul dışı eğitim yoluyla fiziksel aktiviteyi gündelik hayatlarına dahil etmeleri için bireyleri eğitme ve desteklemede toplumdaki paydaşlar (öğretmen-

ler, yöneticiler, veliler, topluluk üyeleri, iş dünyası liderleri ve diğerleri) arasındaki işbirliğinin önemini vurgulamak.

- Beden eğitimi ve sağlık programlarını; güvenli bir öğrenme ortamı sağlayan, kültürel, ırksal, etnik, sosyal ve ekonomik farklılıklara değer vererek fiziksel aktiviteye eğlenceli bir şekilde katılımı destekleyen sosyal adalet modelleri olarak oluşturmak.
- Okuldaki bütün konu alanları ve disiplinleri kullanarak, 21. yüzyıl öğrencileri için gerekli olan bilgi, beceri ve eğilimler ile fiziksel yeterlilik (beceriler ve fiziksel uygunluk), sağlık okur-yazarlığı ve serbest zaman planlaması gibi program çıktılarında başarı kurmak.
- Bireyselleştirilmiş öğrenme süreçleri ve değerlendirmeyi desteklemek için teknolojiyi kullanmak.
- Değerlendirme stratejilerini; uygun ölçülebilir, performansa dayalı hedefler ve izlenebilirliği daha fazla destekleyen standartlara bağlı amaçlar ile yeniden kavramsallaştırmak.
- Beden eğitimi ve sağlık, fiziksel aktivite ve spor ile serbest zaman aktivitelerinin nitelikli uzmanlar tarafından öğretilmesini garanti altına almak.

Beden Eğitimi Öğretmeni Yetiştirme

- Sağlıklı aktif bir yaşam tarzı geliştirmelerinde (sağlık ve beden eğitimi bütünlüğünün önemini farkına varan bireyler) bireylere yardımcı olmak için gerekli olan öğretim teknik ve stratejilerinin kazanımını vurgulamak.
- Sağlıklı beslenme, kilo kontrolü, fiziksel aktivite ve serbest zaman planlamasını içeren politikaları ve uzun süreli programları savunmak (desteklemek).
- Öğrencilerin, öğrenme sürecinde aktif katılımcılar olmalarını teşvik etmek için en iyi uygulamaları yansıtan olumlu bir öğrenci merkezli ortam yaratmak.

- Beden eğitimi öğretmeni yetiştirmeyi destekleyen program öğelerini oluşturmak ve programın içine dahil etmek için veliler, okullar ve toplum örgütleri ile ortaklık gelişimlerini desteklemek.
- Irk, etnik, kültürel farklılık, sosyo-ekonomik düzey, gelir düzeyi, araç-gereç ve olanaklara ulaşım konularını ele alma ve aynı zamanda bu konulara ilişkin sorunları azaltmaya çalışma konusunda bireysel duyarlılık kazandırmak.
- Programın izlenebilirliğini sağlayan değerlendirme ve eğitim stratejilerini kapsamanın yanı sıra eğitim sürecine ve bireysel gelişim çıktılarına odaklanmak.
- Öğrenme olanaklarını vurgulamak için etkili teknoloji kullanımı ve yansıtma kullanımını teşvik etmek, teori ile uygulama arasında bağ kurmak.
- Beden eğitimi öğretmen yetiştirme programlarındaki öğrencilerin değerlendirilmesi ile en iyi uygulamalarla doğrudan bağlantılı olan bilgi, beceri ve eğilimler arasında bağ kurmak.

Yazar Notu: Makalenin "Görüş Birliği Raporu" kısmının çevirisini yapan Ayşe Gökçe Erturan İlker'e; ana metnin çevirisine ve düzenlemesine katkıda bulunan Fatma Saçlı'ya, "Görüş Birliği Raporu" kısmının düzenlemesine katkıda bulunan Canan Koca, Yeşim Bulca ve Fatma Saçlı'ya teşekkür ederiz.

Yazışma Adresi (Corresponding Address):

Dr. Gıyasettin DEMİRHAN
Hacettepe Üniversitesi
Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu
Beden Eğitimi Öğretmenliği Programı Sorumlusu
Ankara, TÜRKİYE
E-posta:demirhan@hacettepe.edu.tr

KAYNAKLAR

1. **Bailey R.** (2006). Physical education and sport in schools: A review of benefits and outcomes. *Journal of School Health*, 76(8), 397-401.
2. **Bocarro J, Kanters MA, Casper J, Forrester S.** (2008). School physical education, extracurricular sports and lifelong active living. *Journal of Teaching of Physical Education*, 27,155-166.
3. **Edginton CR, Kirkpatrick B, Schupach R, Philips C, Chin MK, Chen P.** (2011). A dynamic pedagogy of physical education teacher preparation: Linking practice with theory. *Asian Journal of Physical Education and Recreation*, 16(2), 7-23.
4. **Freedman DS, Mei Z, Srinivasan, SR, Berenson GS, Dieta WH.** (2007). Cardiovascular risk factors and excess adiposity among overweight children and adolescents: The Bogalusa heart study. *Journal of Pediatrics*, 150, 12-17.
5. **Hardman K, Marshall J.** (2009). *Second world-wide survey of school physical education: Final report*. Berlin: ICSSPE/CIEPSS.
6. **International Council of Sports Science and Physical Education.** (1999). *The Berlin agenda for action for government ministers: 1st world summit of physical education*, Retrieved February 13, 2011, from <http://www.icsspe.org/index.php?m=13&n=78&o=41>
7. **International Council of Sports Science and Physical Education.** (2005). *Maggingen commitment for physical education: 2nd world summit of physical education*. Retrieved February 1, 2011, from <http://www.icsspe.org/download/documente/deklaration/Maggingen%20Commitment%20for%20Physical%20Education.pdf>
8. **International Obesity Task Force.** (2009). *Obesity: Understanding and challenging the global epidemic. 2009-2010 report*. Retrieved February 13, 2011, from http://www.iaso.org/site_media/uploads/IASO_Summary_Report_2009.pdf
9. **Jago R, McMurray RG, Bassin S, Pyle L, Bruceker S, Jakicic JM, Moe E, Murray T, Volpe SL.** (2009). Modifying middle school physical education: Piloting strategies to increase physical activity. *Pediatric Exercise Science*, 21(2), 171-185.
10. **Koca C, Attencio M, Demirhan G.** (2009). The place and meaning of the field of PE in Turkish young people lives: A study using Bourdieus conceptual tools. *Sport, Education & Society*, 14(1), 55-75.

12. **Lund JL, Kirk MF.** (2010). *Performance-based assessment for middle and high school physical education*. Champaign, IL: Human Kinetics.
13. **McKenzie T, Kahan D.** (2008). Physical activity, public health, and elementary schools. *The Elementary School Journal*, 108(3), 171-179.
14. **MEB** (2007). *Beden Eğitimi Dersi (1-8. Sınıflar) Öğretim Programı ve Kılavuzu*. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü.
15. **MEB-TTK** (2010). <http://ttkb.meb.gov.tr/program.aspx?islem=1&kno=50>. Giriş tarihi: 20.04.2011.
16. **Puhse U, Gerber M.** (2005). *International comparison of physical education: Concepts, problems, prospects*. Oxford: Meyer & Meyer Sport (UK) Ltd.
17. Türkiye Ulusal Hastalık Yükü ve Maliyet-Etkililik Raporu. (2004). RSHBM Hıfzısıhha Mektebi Müdürlüğü, Ankara.
18. **UNESCO.** (1978). *International chapter of physical education and sport*. Retrieved January 3, 2011, from http://portal.unesco.org/en/ev.phpURL_ID=13150&URL_DO=DO_TOPIC &URL_SECTION=201.html
19. **World Health Organization.** (2010). *Global strategy on diet, physical activity and health: Childhood overweight and obesity*. Retrieved February 9, 2011, from <http://www.who.int/dietphysicalactivity/childhood/en/>